

Octubre 2014

«Jo sóc el pa de vida: qui ve a mi no passarà fam i qui creu en mi no tindrà mai set» (Jn 6,35)

En el seu evangeli Joan explica que Jesús en l'important discurs fet a Cafarnaüm, després d'haver multiplicat els pans, diu entre altres coses: «Però no us heu d'afanyar tant per l'aliment que es fa malbé, sinó pel que dura i dóna vida eterna, i que el Fill de l'home us donarà» (cf Jn 6,27).

Per al seu auditori resulta evident que s'està referint al manà, com també a l'expectativa del «segon» manà que baixarà del cel en el temps messiànic.

Poc després, en el mateix discurs, a la multitud que encara no comprèn, Jesús es presenta com el veritable pa baixat del cel, que ha de ser acceptat a través de la fe:

«Jo sóc el pa de vida: qui ve a mi no passarà fam i qui creu en mi no tindrà mai set».

Jesús es veu ja pa. Aquell és doncs el motiu últim de la seva vida a la terra. Ser pa per ser menjat. I ser pa per comunicar-nos la seva vida, per transformar-nos en Ell. Fins aquí el significat espiritual d'aquesta Paraula, amb les seves referències a l'Antic Testament, és clar. Però el discurs es fa misteriós i fort quan, més endavant Jesús diu: «El pa que jo us donaré és la meva carn per a la vida del món i si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la meva sang, no teniu vida en vosaltres» (cf Jn 6, 51-53).

L'anunci de l'Eucaristia és allò que escandalitza i allunya molts deixebles. Però és el do més gran que Jesús vol fer a la humanitat: la seva presència en el sagrament de l'Eucaristia, que sacia l'ànima i el cos, dóna la plenitud de la joia, per l'íntima unió amb Jesús.

Alimentats amb aquest pa, qualsevol altra fam no té ja raó d'existir. Cada desig nostre d'amor i de veritat és saciat per qui és l'Amor mateix, la Veritat mateixa.

«Jo sóc el pa de vida: qui ve a mi no passarà fam i qui creu en mi no tindrà mai set».

Així doncs, aquest pa ens alimenta d'Ell ja des d'aquí a baix, però se'ns dona perquè al nostre torn, puguem saciar la fam espiritual i material de la humanitat que ens envolta.

El món no rep tant l'anunci de Crist a través de l'Eucaristia, com a través de la vida dels cristians alimentats per ella i de la Paraula, els quals en predicar l'evangeli amb la vida i amb la veu, fan present Crist enmig dels homes.

La vida de la comunitat cristiana, gràcies a l'Eucaristia, esdevé la vida de Jesús, per tant, una vida capaç de donar l'amor, la vida de Déu als altres.

«Jo sóc el pa de vida: qui ve a mi no passarà fam i qui creu en mi no tindrà mai set».

Amb la metàfora del pa, Jesús ens ensenya també la manera més real, més «cristiana» d'estimar el nostre proïsme.

En realitat, què significa estimar?

Estimar significa «fer-se u» amb tothom, fer-se u en tot allò que els altres desitgen, en les coses més petites i insignificants i en aquelles que potser a nosaltres ens importen poc, però que als altres interessin.

I Jesús ha exemplificat de manera estupenda aquesta manera d'estimar fent-se pa per nosaltres. Ell es fa pa per entrar en tots, per fer-se menjable, per fer-se u amb tothom, per servir, per estimar tothom.

Per tant, també fer-se u amb tothom fins a deixar-nos menjar.

Aquest és l'amor, fer-se u de manera que els altres se sentin alimentats pel nostre amor, confortats, alleujats i compresos.

Chiara Lubich

Escrit original d'agost 2000